

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. XXXVII. An ex conditione eorum, qui persequentes Spiritus patiuntur
possit colligi sintne hominum an Dæmoniorum Spiritus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

Qui pluribus aliquando molesti sunt Spiritus, an non vnum aliquem insequi possunt? Nisi forte iis legibus diuinitus astrictos esse dicere velimus Spiritus, vt & vno tantum loco viuentibus adsint, molestique sint; & præterea nunquam molestare valeant, nisi pluribus molestias afferant: quæ quis dixerit? dicenti quis crediderit?

6. Conueniens quoque est, & iustum; vt humani Spiritus molesti sint, & homines molestiis insequantur. Purgandi enim, si ab his nulla, ab illis multa exspectant solatia; an non hos insequentur, illos deserent? Dammati, cum malè iis velint, qui ipsorum malorum fuerunt authores, & promotores; cur eosdem molestiis insequi non valebunt?

7. Veruntamen *Damonum Spiritus, vt plurimum, esse crediderim, qui homines insequuntur*. Causa præcipua huius est, quod quicumque insequantur, iidem ferè persequantur: persecutio verò, quamuis ab alijs esse possit Spiritibus, non tamen semper tanta, quanta plerumque affertur, esse potest: & vt possit, tamen non ad humanos; sed Dæmoniacos propriè Spiritus pertinet. quemadmodum Capite 29. dictum est.

CAP. XXXVII.

An ex conditione eorum, qui persequentes Spiritus patiuntur, possit colligi, humani ne sint Spiritus, qui molesti sunt, vel Dæmoniorum.

1. Num hîc supponimus; alterum est explicandum: tertium definiendum. Supponimus quosdam viuentium pati, præ cæteris hominibus, infestantes Spiritus. Explicandum quid per conditionem hominum intelligamus. Definiendum, an ex conditione hominum, qui molestias Spirituum sustinent, possit coniectura fieri, vtrum humani sint, vel Dæmoniorum Spiritus, qui molestant.

2. Primum illud supponimus. & ob id plurib. persequendum non est. Exemplis abundamus. aliàs quoque idem demonstratum est hoc iustissimis de causis fieri. Vide huius Disputationis Capita, 15. & 17. & c.

3. Conditionem viuentium, intelligimus statum vitæ, in quo ipsi degunt & versantur: veruntamen non quemcunque; sed qui cum improba vel honesta vita coniungitur: ita videlicet, vt mortales
dupli

duplicis conditionis dicere possumus; alios, qui sobriè, piè, & iustè vitam viuunt Christianam: alios, qui in grauibus volutantur peccatis, & pro perditæ salutis habentur hominibus.

Quæstio igitur est, An ex his ordinibus, si infestantes Spiritus pati hos contigerit, deprehendatur, *Sitne humanus, qui persequitur, Spiritus, an Diabolicus.* Et forsitan, mox quis suspicabitur, malos non nisi à malis; bonos non nisi à bonis infestari: sed tamen rem exactius consideranti aliud videbitur dicendum. Nec malè.

Extra omnem controuersiam est *ex probis & bonis hominibus certum iudicium peti non posse.* Quid ita? Quia neque omnes, qui probos homines persequuntur, humani sunt Spiritus: neque omnes Spiritus Dæmoniorum.

Quàm integris moribus fuit sanctissimus Iob? quanta eius in sacris litteris commendatio? Dicitur *vir simplex, & rectus & timens Deum, & recedens à malo:* dicitur *non similis ei in terra:* & tamen grauissimas à Spiritibus molestias sustinuit. An à bonis, & humanis tantum, homo bonus & humanissimus? Impiissimus Satan fuit, qui virum sanctissimum afflixit.

Sic de integritate vitæ Germani Capuani Episcopi dubitare non possumus. Dat ipsi B. Gregorius testimonium insigne probitatis: & hic Spiritus expertus est, quamuis non ita molestos. An bonus vir malos Dæmoniorum? Nequaquam: sed bonus bonos defunctorum hominum.

Et quid est, quæso, cur probi homines aut persequentes Dæmones pati dici non debeant; aut molestantes Spiritus humanos? An Dæmonum Spiritus ipsis malè velle non possunt? aut hominum ipsorum opera nequeunt iuuari? Possunt hi (purgandos intelligo) si aliquorum; horum certè opera iuuari. Possunt illi malè ipsis velle; illi inquam iuratissimi bonorum omnium hostes & inimici.

Ex bonis igitur distinctio peti non debet. *An debet ex malis?* Debet magna: si non absoluta & omnimoda. Dubium vix esse potest, *solos esse malos, qui malos sequuntur, insequuntur, & persequuntur spiritus: probabile admodum, ex malis, Dæmoniorum ferè esse, non hominum.*

Bonos purgandorum Spiritus malis, & desperata salutis hominibus molestos esse negamus. Quam ob rem essent? Aliorum salutis curam crederent habere, qui omnem propriæ deposuerunt? sed & hi vel non credunt Spiritus defunctorum viuentium subsidiis iuari: aut, si credunt, iuuare nolunt; & si vellent, parum

118
eorum sæpe subsidia, tanquam dei hostium, apud altissimum Deum possent.

11. *Malos Spiritus malos homines sequi, insequi, persequi quid mirum? Sequuntur ut socii, insequuntur ut promotores: persequuntur ut tortores & carnifices.*

12. *Gaudent malorum societate mali Spiritus. facit hoc similitudo morum & studiorum. Etiam Omne animal, inquit quidam, diligit sibi simile. Qui verò omnes percipiunt à Deo esse alienissimos; possintne eorum societatem fastidire, non expetere; qui ultro suis pravis studijs, se à Deo auertunt? Ad Dæmonum castra confugiunt?*

13. *Promouent & impiorum studia impii Spiritus. Non satis ipse est mortales esse miseros; miseros cupiunt esse miseros: miserimos. Quid si igitur his molestiis miseros reddere possunt? an sibi deerunt? Fortè nequeunt his molestiis miseros reddi? At posse, haud obscure, quæ Capite 13. dicta sunt, insinuant.*

14. *Sed & tortores his molestiis mali Spiritus se ostendunt. Hoc quidem ipsi affectant: sed magno cum consilio, Deus Optimus nunc permittit, nunc præcipit. quorundã tã insignis est improbitas atque maliti; ut etiam in hac vita debeat vindicari. quod melius, quàm persecutionibus, quas mali Spiritus perditis his hominibus afferunt, demonstrari non potest.*

15. *Mali igitur Spiritus malis hominibus molesti sunt. An verò mali quicumque? an tantùm Dæmoniorum? an etiam damnatorum hominum? Et Dæmonum, & damnatorum. De Dæmonibus res clara est. Pro damnatorum hominum, sunt Spiritus Byzantinæ Virginis: matris Neronis Imperatoris; & Imperatoris Galbæ: alios tanquam ex superioribus notos omitto.*

16. *Veruntamen, quia mali malos Spiritus potissimum patiuntur in ultionem scelerum, peccatorum, & perditæ, quæ agitur, vitæ; ut plurimum (si non semper) existimauerim esse Dæmoniorum Spiritus, qui molesti sunt, ut qui hic officium exequentur, quod sicuti ab humanis alienum est, ita ipsis, quasi proprium, tribui potest.*

17. *Quòd si forma humana Spiritus hi quandoque conspiciuntur, & illa etiam, quæ certorum hominum esse cognoscitur, quemadmodum fuit Byzantinæ Virginis, atque matris Neronis Imperatoris, illã ego simulatam dicerem, & non à Spiritibus defunctorum hominum circumferri: sed ab ipsis Dæmonibus, qui & illius sint authores, & sub illa ipsos Spiritus defunctorum, veluti in quadam imagine ostendent.*

NOTA.